

STELLA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'ster'.

Afgeleid van een eretitel van Maria 'Sterre der Zee' (of in het Latijns: 'Stella Maris'): **feest 12 september**.

Ook mogelijk is de herleiding tot Maria's eretitel 'Morgenster' (of in het Latijns: 'Stella Matutina').

*

Ook in andere taalgebieden komt net de ster als voornaam tegen. Vgl. ook Esther.

*

Ster als symbool

De ster geldt in vele culturen als symbool van goddelijke aanwezigheid; van de eeuwigheid; van licht in de duisternis en daarmee ook van de hoop; van het uiteindelijke levensdoel; van de opperheerschappij.

Alle hemelkoninginnen zijn getooid met sterren; vooral bij Istar en Venus is dit het geval (de morgen- en avondster).

De poolster wordt beschouwd als scharnier van het heelal en als poort van de hemel. Hij geldt met name als zinnebeeld voor de eeuwigheid; vandaar dat **Hindoes** van dit symbool gebruik maken bij hun bruilofsfeesten.

Bij de **Azteken** geldt de morgenster als de mannelijke kracht van de zon; de avondster als de vrouwelijke van de maan.

Bij de **Chinezen** is zij tezamen met de zon en de maan het symbool voor de wijsheid van de vorst.

Bij de **christenen** is hij een vingerwijzing Gods; men denke aan de ster van Bethlehem die aan de wijzen uit het Oosten wees waar Christus was geboren.

Ook Maria wordt vaak symbolisch vergeleken met een ster: 'Sterre der Zee': een veilig baken voor allen die gevaar lopen of de goede richting zijn kwijtgeraakt.

Twaalf sterren staan voor de twaalf stammen van Israël, of voor de twaalf apostelen. Vele heiligen hebben de ster als kenmerk.

Voor de **Maori's** betekent de ster de overwinning van het goede op het kwaad.

In de **moderne tijd** worden acteurs, popzangers en sporthelden 'sterren' genoemd. (Vgl. de rockopera 'Jesus Christ Superstar').

*

Stella (ook **Eustelle**) van **Saintes**, Frankrijk; martelares; † **1e eeuw. Feest 11 mei**.

*

Asteria van Bergamo, Italië; martelares; † **307?. Feest 10 augustus**.

Volgens een oude legende uit Bergamo zou zij geboren zijn in het jaar 247, in de tijd dat in de stad al een andere heilige vrouw leefde: Grata. Zij was een schitterende vrouw en deed dus haar naam, Ster, alle eer aan: zij was knap en toch bescheiden; zij was eerbiedwaardig, diep gelovig, vol naastenliefde, van adellijke afkomst en deugdzaam: kortom een christenvrouw om trots op te zijn. Bovendien had zij een voortreffelijke scholing gehad; zij kon lezen en schrijven, en kon als een echte Romeinse matrone een volledige huishouding voeren.

In die tijd stond de christin Grata aan het hoofd van de stad. Asteria besloot zich bij haar aan te sluiten; ze trok bij haar in om een gezamenlijk leven te leiden op christelijke grondslag. Op het moment dat Grata haar einde voelde naderen, riep zij alle hoogwaardigheidsbekleders van de stad rond zich en beval Asteria aan als haar opvolgster. Zij stemde erin toe met grote aarzeling: "Ik ben een vrouw en dus niet uit het hout gesneden van leidinggevende mannen. Weet dat ik op uw verzoek wil ingaan door het te doen op de manier van Christus: ik wil dus uw aller dienares zijn. Zoekt dus eerst het Koninkrijk Gods, want dat zal ten goede komen aan de vrede in de stad en het welzijn van de burgers. En vergeet de armen en hulpbehoevenden niet." "Maar vrouwe, antwoordden zij, wilt u zeggen dat u christin bent? Dan moet u toch weten wat dat voor gevolgen kan hebben. Nee, als uw leven u lief is, breng dan offers en eerbewijzen aan de keizer. Zoniet, dan wacht u de zwaarst denkbare straf."

Maar zij antwoordde dat ze zich geen hogere eer kon indenken dan het ondergaan van de marteldood omwille van Christus, en sprak hardop het volgende gebed uit: "Heer Jezus Christus, u hebt de wereld geschapen en ze vervolgens op wonderbaarlijke wijze door uw bloed verlost; ik ben uw dienstmaagd; in uw handen beveel ik mijn lichaam en ziel welke ik nu als een geurig offer aan u opdraag. Ik vraag u dat u zich ontfermt over alle inwoners van deze stad; hetzelfde vraag ik voor hen die mij vervolgen: zend tot hen het licht van uw genade." Toen de rechters dat hoorden, konden ze niets anders meer doen dan te gelasten haar te onthoofden.

Medechristenen begroeven haar. Engelen droegen haar ziel ten hemel.